

A close-up photograph of Pope John Paul II. His face is the central focus, with his eyes looking slightly to the left. His hands are clasped in prayer, with fingers interlaced. A gold ring is visible on the ring finger of his right hand. The lighting is soft, highlighting the texture of his skin and the details of his hands. The background is a warm, golden-brown color, suggesting a religious or historical setting.

MODLITWA
Z JANEM PAWŁEM II

MODLITWA PAPIEŻA

Źródło jego siły, tajna broń, tajemnica świętości. Uczył nas modlitwy swoją modlitwą, wiernością, przywiązaniem do Różańca, brewiarza, Drogi Krzyżowej. „Módlcie się za mnie. Pomóżcie mi, abym mógł wam służyć”. O to prosił w dniu inauguracji pontyfikatu. Wielokrotnie później powtarzał tę prośbę. Kierował ją zwłaszcza do nas, Polaków. Jednocześnie zapewniał: „Ja także codziennie modłę się za was”. Podczas ostatniej pielgrzymki do Ojczyzny w 2002 roku przejmująco zabrzmiały słowa Papieża w Kalwarii: „Kiedy nawiedzałem to sanktuarium w roku 1979, prosiłem, abyście się za mnie modlili, za życia mojego i po śmierci. Dziś dziękuję wam (...) za duchowe wsparcie, jakiego nieustannie doznaję. I nadal proszę: nie ustawajcie w tej modlitwie, raz jeszcze powtarzam, za życia mojego i po śmierci. Ja zaś, jak zawsze, będę odwzajemniał tę waszą życzliwość, polecając wszystkich miłosiernemu Chrystusowi i Jego Matce”. Modlitwa przerzuca niewidzialny most ponad śmiercią. Wierzmy, że Jan Paweł nadal wstawia się za nami u Boga. My pamiętajmy o nim. Módlmy się za niego, z nim – wiernie jak on.

Modlitwa o pokój

O, Dziecię Jezus, osusz łzy dzieci! Przytul do serca chorych i starców! Każ ludziom odłożyć broń i połączyć się uściskiem pokoju, który ogarnie cały świat!

Wezwij narody, Jezus miłosierny, by obaliły mury wzniesione przez nędzę i bezrobocie, przez niewiedzę i obojętność, przez dyskryminację i nietolerancję.

To Ty, Boże Dziecię z Betlejem, zbawiasz nas i wyzwalasz od grzechu. To Ty jesteś prawdziwym i jedynym Zbawicielem, którego ludzkość szuka po omacku.

Boże pokoju, Darze pokoju dla całej ludzkości, zamieszkał w sercu każdego człowieka i każdej rodziny.

Bądź Ty naszym pokojem i naszą radością. Amen.

Urbi et Orbi, 25 grudnia 1994 r.

BRONIĄ JEST MODLITWA

W uroczystość Bożego Narodzenia 1994 roku, po Mszy św. odprawionej przy konfesji św. Piotra w bazylice watykańskiej, Jan Paweł II wygłosił tradycyjne orędzie bożonarodzeniowe i udzielił błogosławieństwa „Urbi et Orbi”. I w tym orędziu, jak w wielu tego typu papieskich przemówieniach, znalazło się błaganie o pokój na świecie.

W czasie pontyfikatu Papieża Polaka nie było chyba konfliktu zbrojnego czy wojny, które spotkałyby się z jego obojętnością. Zawsze, gdy pokój był zagrożony, Ojciec Święty zabierał głos w jego obronie. I wzywał ludzi wierzących do modlitwy. Najbardziej niezwykłą, oryginalną pokojową inicjatywą Jana Pawła II były spotkania na modlitwie o pokój w Asyżu w 1986 i 2002 roku. Jan Paweł II był przekonany, że najpotężniejszą bronią ludzi wierzących jest

EAST NEWS/SIPA PRESS/GRZEGORZ GALAZKA

właśnie modlitwa. Bo pokój, zdaniem Papieża, jest przede wszystkim „darem Boga złożonym w ręce człowieka”. Jako owoc prawdy i cnoty rodzi się w sumieniu człowieka. ■

Akt zawierzenia Niepokalanej

O Serce Niepokalane! Pomóż nam przewyciężyć grozę zła,
które tak łatwo zakorzenia się w sercach współczesnych ludzi
– zła, które w swych niewymiernych skutkach ciąży już nad naszą
współczesnością i zdaje się zamykać drogi ku przyszłości!

Od głodu i wojny – wybaw nas!

Od wojny atomowej, od nieobliczalnego samozniszczenia,
od wszelkiej wojny – wybaw nas!

Od grzechów przeciw życiu człowieka od jego zarania
– wybaw nas!

Od nienawiści i podeptania godności dzieci Bożych – wybaw nas!

Od wszelkich rodzajów niesprawiedliwości w życiu społecznym,
państwowym i międzynarodowym – wybaw nas!

Od deptania Bożych przykazań – wybaw nas!

Od usiłowań zdeptania samej prawdy o Bogu w sercach ludzkich
– wybaw nas!

Od grzechów przeciw Duchowi Świątemu – wybaw nas!

Fatima, 13 maja 1982 r.

URATOWAŁA MNIE MARYJA

13 maja 1981 roku. Zaczynała się audiencja generalna. Jan Paweł II wolno przejeżdżał odkrytym samochodem między sektorami na Placu św. Piotra. Nagle padły strzały. Ojciec Święty osunął się w ramiona swego sekretarza. Była godz. 17.19. O tej samej porze w 1917 roku w Fatimie troje pastuszków słuchało orędzia Maryi o ubranym na biało biskupie, modlącym się za wszystkich wiernych, który pada od strzału z broni palnej. Kiedy w klinice Gemelli Papież nieco odzyskał siły, poruszony zbieżnością tych dat, kazał sobie przynieść dokumentację fatimskich objawień.

Dokładnie rok później, 13 maja 1982 roku, Jan Paweł II przyjechał do Fatimy, by w tym sanktuarium podziękować Matce Bożej za uratowanie życia. „Kiedy przed rokiem na Placu św. Piotra miał miejsce zamach, gdy odzyskałem świadomość, moje myśli pobiegły natychmiast do tego sanktuarium, ażeby w serce Matki Niebieskiej złożyć podziękowanie. We wszystkim, co się wydarzyło, zobaczyłem – i stale będę to powtarzał – szczególną opiekę Maryi” – powiedział w miejscu objawień, a potem ofiarował Niepokalanej cały świat.

Prośba o przebaczenie

Boże, Twój Kościół pielgrzymujący, nieustannie przez Ciebie uświęcany krwią Twojego Syna, w każdej epoce gromadzi w swojej wspólnocie wiernych promieniujących, świętością oraz tych, którzy okazując Ci nieposłuszeństwo zaprzeczają wyznawaną wiarę i świętą Ewangelię.

Ty, który pozostajesz wierny nawet wówczas, gdy my dopuszczamy się niewierności, przebac nam nasze winy i pozwól nam być wśród ludzi Twoimi prawdziwymi świadkami.

Ojciec miłosierny,

Twój Syn, Jezus Chrystus, sędzia żywych i umarłych, przez uniżenie swojego pierwszego przyjścia wybawił ludzkość od grzechu, a gdy powróci w chwale, będzie sądził wszystkie winy.

Naszym ojcom, naszym braciom i nam, sługom Twoim, którzy przynaglani przez Ducha Świętego powracamy do Ciebie z sercem pełnym skruchy, udziel swego miłosierdzia i odpuszczenia grzechów.

Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Fragment modlitwy w Dniu Przebaczenia 12 marca 2000 r.

KOŚCIÓŁ GRZESNIKÓW

W I niedzielę Wielkiego Postu 12 marca 2000 roku Ojciec Święty odprawił w bazylice watykańskiej Eucharystię, podczas której prosił Boga o przebaczenie grzechów popełnionych przez synów i córki Kościoła zarówno w przeszłości, jak i obecnie. Dzień Przebaczenia stał się jednym z najważniejszych wydarzeń Wielkiego Jubileuszu. Modlitwę wyznania win Kościoła odmawiali kardynałowie i sam Papież. Przepraszał za

EAST NEWS/VOITEX LASKI

grzechy nietolerancji, braku jedności, antysemityzmu, pychy, pogardy wobec innych kultur i religii, dyskryminacji ze względu na płeć lub rasę, za przemoc wobec wszelkich „małuczkich” i inne grzechy popełniane przez katolików. Ta modlitwa Jana Pawła II przypominała, że fundament nawrócenia jest skrucha, czyli uznanie własnej grzeszności, oraz że każdy indywidualny grzech jest zawsze raną zadaną całemu Kościołowi. ■

Modlitwa za Ojczyznę

Zawierzam macierzyńskiej opiece Pani Jasnogórskiej siebie samego,

Kościół, wszystkich moich rodaków, nie wyłączając nikogo.

Zawierzam Jej każde polskie serce, każdy dom i każdą rodzinę.

Wszyscy jesteśmy Jej dziećmi.

Niech Maryja będzie przykładem i przewodniczką

w naszej codziennej i szarej pracy.

Niech wszystkim pomaga wzrastać w miłości Boga i miłości ludzi, budować wspólne dobro Ojczyzny, wprowadzać i umacniać sprawiedliwy pokój w naszych sercach i środowiskach.

Proszę Cię, Pani Jasnogórska, Matko i Królowo Polski,

abyś cały mój naród ogarnęła Twoim macierzyńskim sercem.

Dodawaj mu odwagi i siły ducha, aby mógł sprostać wielkiej odpowiedzialności, jaka przed nim stoi. Niech z wiarą, nadzieją i miłością przekroczy próg trzeciego tysiąclecia i jeszcze mocniej przylgnie do Twojego Syna Jezusa Chrystusa i do Jego Kościoła zbudowanego na fundamencie apostołów.

Matko Jasnogórska, módl się za nami i prowadź nas, abyśmy mogli dawać świadectwo Chrystusowi – Odkupicielowi człowieka.

Jasna Góra, 17 czerwca 1999 r.

MIEJSCE DROGIE SERCU PAPIEŻA

Wizyta Jana Pawła II w Ojczyźnie w 1999 roku była najdłuższa. W ciągu 13 dni Ojciec Święty spotkał się z mieszkańcami aż 22 miast. Na oficjalnej trasie pielgrzymki po raz pierwszy nie znalazła się Jasna Góra. A jednak Jan Paweł II nie mógł wrócić do Watykanu, nie odwiedziwszy Matki. Przyleciał do Częstochowy 17 czerwca, kilka godzin przed odlotem do Rzymu. „Nie mogło zabraknąć

na szlaku mojej pielgrzymki do Ojczyzny jasnogórskiego sanktuarium. To miejsce jest tak bardzo drogie mojemu sercu (...) Przyzwyczaiłem się, jak my wszyscy, przychodzić tutaj i przynosić Matce Syna Bożego i naszej Matce sprawy osobiste i rodzinne, jak również wielkie sprawy narodowe” – powiedział, zawierając Królowej Polski siebie, Kościół i swoich rodaków. ■

Modlitwa przy Ścianie Płaczu

Boże naszych ojców,
Ty wybrałeś Abrahama i jego potomstwo,
aby objawić swe Imię narodom.

Jesteśmy głęboko zasmuceni postępowaniem tych,
którzy w ciągu historii spowodowali cierpienia Twoich dzieci.

Proszę Cię o przebaczenie, chcemy zobowiązać się
do prawdziwego braterstwa z narodami Przymierza.

Jerozolima, 26 marca 2000 r.

MODLIMY SIĘ DO TEGO SAMEGO BOGA

Jan Paweł II uczynił bardzo wiele dla zbudowania braterskich relacji żydowsko-chrześcijańskich. Był pierwszym papieżem, który przekroczył próg synagogi (Rzym 13 IV 1986). Podczas pielgrzymki do Ziemi Świętej w roku 2000 symboliczne znaczenie miały dwa wydarzenia: odwiedziny Instytutu Pamięci Yad Vashem i modlitwa przy zachodniej ścianie świątyni, zwanej Ścianą Płaczu. Modlitwa Papieża przy Ścianie Płaczu przypominała, że chrześcijanie i żydzi modlą się do tego samego Boga. Wymownym gestem było pozostawienie przez Ojca Świętego w szczelnie muru kartki z tekstem modlitwy. Była to ta sama prośba o przebaczenie dla wszystkich, którzy stali się przyczyną cierpienia narodu wybranego, jaka została wypowiedziana w Dniu Przebaczenia w Bazylice św. Piotra.

PAPIEŻA GABRIEL BOUYS

Modlitwa przed Drogą Krzyżową w Koloseum

Święty Ojcze, Przyjacielu wszelkiego stworzenia,
odwiecznie nas ukochałeś i o nas myślałeś w swoim Słowie.

Zechciałeś, abyśmy rozpoznali Twoje oblicze
w obliczu Pierworodnego zrodzonego z Maryi.

W Nim, pozbawionym wszystkiego, podobnym do nas
z wyjątkiem grzechu, dałeś wyraz swoim słabościom.

W Nim Twoje miłosierdzie się rozeszło
z pokolenia na pokolenie, po wszystkie czasy.

Ojcze Święty, wejrzyj na swój naród, który po tym, jak obchodził
pamiętkę męki i śmierci swojego Pana, przemierza na modlitwie,
w oczekiwaniu na zmartwychwstanie, drogę krzyża.

Łączymy się z głosem bólu Twojego Syna, którego echo
przechodzi w krzyk dochodzący z niezliczonych krzyży
mężczyzn i kobiet każdego czasu.

Pozostajemy w łączności z Twoją ofiarą miłości,
podczas gdy ta zmierza do wypełnienia Twojej męki.

Niech w tej dramatycznej chwili cierpienia i śmierci
nie ustanie nigdy nasz ufny dialog z Tobą, nas, dzieci,
w Duchu Twojego Syna. Który żyje i króluje na wieki wieków.

Rzym, 2 kwietnia 1999 r.

PRZEWODNIK PO TAJMNICY KRZYŻA

Jan Paweł II odprawiał prywatnie Drogę Krzyżową ponoć codziennie. Jednym z przejmujących obrazów jego pontyfikatu pozostanie nabożeństwo Drogi Krzyżowej w rzymskim Koloseum w Wielki Piątek. Nigdy go nie opuścił. Jedną z ikon tego pontyfikatu: Papież trzymający drewniany prosty krzyż, zatopiony w tajemnicy męki Zbawiciela. Z roku na rok sam stawał się coraz słabszy, podążał drogą swojego krzy-

ża. Aż po ten ostatni Wielki Piątek, kiedy przytulony do krzyża trwał na modlitwie w swojej prywatnej kaplicy. Podczas pielgrzymki do Polski w 1991 roku powiedział, że jako papież chce być przewodnikiem po tajemnicy świętego Krzyża oraz pokornym sługą tej tajemnicy. Przypominał nam, że krzyż Chrystusa jest mocą i mądrością Bożą. Najbardziej swoją chorobą, cierpieniem, umieraniem. ■

Osobista modlitwa Jana Pawła II

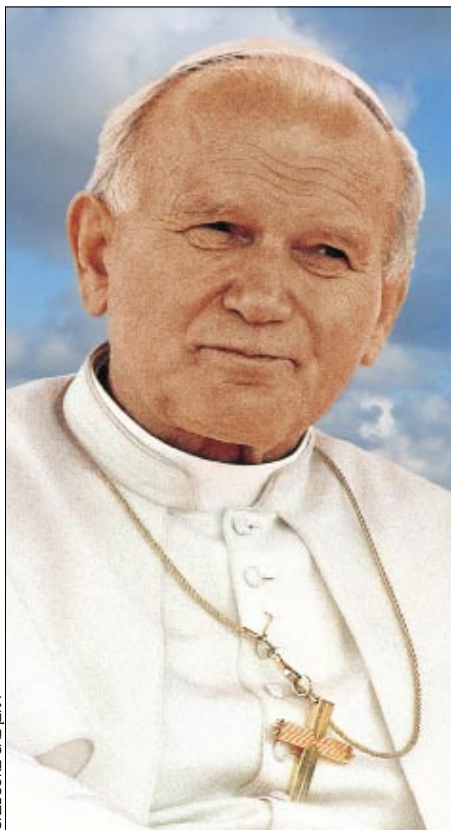
GRZEGORZ GAŁĄZKA

Panie Jezu Chryste, jedyny Pasterzu Kościoła,
 Tobie oddaję wszystkie owoce tych 25 lat
 mojej posługi wśród ludu, który mi powierzyłeś.
 Przebacz wszelkie zło, pomnażaj dobro – wszystko
 to Twoje dzieło i Tobie jednemu należy się chwała.
 Ufny w Twoje miłosierdzie, Tobie zawierzam
 braci i siostry, których przed laty oddałeś
 pod moją pasterską opiekę.
 Zachowaj ich w miłości, zgromadź w swojej
 owczarni i nieustannie prowadź, aby nie ulegli
 rozproszeniu. Weź na ramiona słabych,
 ulecz poranionych, ochraniaj mocnych.
 Weź w opiekę umiłowany Kościół, który jest
 w Rzymie, i wszystkie Kościoły na całym świecie.
 Przenikaj światłem i mocą Twojego Ducha pasterzy,
 których postawiłeś na czele swego ludu, aby go
 uświęcili, nauczali i by mu przewodzili.
 Niech z zapałem wypełniają swoją misję
 w oczekiwaniu na Twoje
 ponowne przyście w chwale.
 Przez ręce Maryi, umiłowanej Matki,
 Tobie oddaję siebie, moją terażniejszość
 i przyszłość, abym wypełnił
 moją posługę tak, jak Ty tego pragniesz.
 Najwyższy Pasterzu, bądź przy nas,
 abyśmy u Twego boku mogli bezpiecznie zdążyć
 do domu Ojca. Amen.

Watykan, 16 października 2003 r.

Modlitwa ułożona przez Jana Pawła II z okazji 25-lecia pontyfikatu

Modlitwa o łaski za wstawiennictwem sługi Bożego Jana Pawła II

GRZEGORZ GAŁĄŻKA

Boże w Trójcy Przenajświętszej,
dziękujemy Ci za to,
że dałeś Kościołowi
Papieża Jana Pawła II,
w którym zajaśniała Twoja
ojcowska dobroć,
chwała krzyża Chrystusa
i piękno Ducha miłości.
On, zawierając całkowicie
Twojemu miłosierdziu
i matczynemu wstawiennictwu
Maryi,
ukazał nam żywy obraz
Jezusa Dobrego Pasterza,
wskazując świętość,
która jest miarą
życia chrześcijańskiego,
jako drogę dla osiągnięcia
wiecznego zjednoczenia z Tobą.
Udziel nam, za jego przyczyną,
zgodnie z Twoją wolą, tej łaski,
o którą prosimy z nadzieją,
że Twój sługa,
Papież Jan Paweł II,
zostanie rychło włączony
w poczet Twoich świętych.
Amen.

Proszę,
abyście się za mnie modlili,
za życia mojego
i po śmierci.
Amen.

*Kalwaria Zebrzydowska,
7 czerwca 1979*

Nie ustawajcie
w tej modlitwie,
raz jeszcze powtarzam,
za życia mojego
i po śmierci.

*Kalwaria Zebrzydowska,
19 sierpnia 2002*

